

Alsnog raak geschoten

Na echtscheidingen, verlies en levens die zich al grotendeels hadden gevormd, stond verliefd worden niet meer bovenaan het lijstje van deze duo's. Toch schoot Cupido alsnog raak. En hoe.

TEKST: RENÉE BROUWER | BEELD: MARIEL KOLMSCHOT

Gerard Bakker (1956, gepensioneerd storingsmonteur) en Marjon de Graaf (1957, gepensioneerd verzorgende) werden in november 2024 aan elkaar gematcht door relatiebureau 60PlusRelatie. Beiden hadden niet meer verwacht opnieuw verliefd te worden. Toch gebeurde het.

Marjon: "Na mijn scheiding, achttien jaar geleden, zei ik altijd: als ik met pensioen ben, schrijf ik me in bij een relatiebureau. Ik vond daten toen nog te spannend. Bovendien werkte ik in die periode veel avonden en weekenden in de zorg, dus ik had weinig tijd. Maar in mei 2024 besloot ik het toch te proberen. Ik was inmiddels met pensioen en verlangde naar iemand om dingen mee te delen."
Gerard: "Ik had eerder al een relatie via 60PlusRelatie, acht jaar lang. Mijn vriendin overleed in december 2019, net voor kerst. Ze had een erfelijke ziekte en drukte me vaak op het hart dat ik na haar overlijden niet alleen mocht blijven. Dat was makkelijker gezegd dan gedaan, maar op een gegeven moment dacht ik: ik ga het weer proberen."
Marjon: "Uiteindelijk werden Gerard en ik aan elkaar gematcht. We belden één keer met elkaar en spraken daarna meteen af, om te zien hoe dat in het echt zou voelen."
Gerard: "We ontmoetten elkaar ergens halverwege, voor koffie en een wandeling. Ik vond het spannend, want je weet nooit wie je aantreft. Maar zodra we elkaar zagen, viel de spanning weg."
Marjon: "Het voelde meteen vertrouwd. Alsof we elkaar al jaren kenden."
Gerard: "Ik zag Marjon aankomen en dacht: wat een leuke, spontane vrouw. Ze was modern gekleed en kwam heel zelfverzekerd over."
Marjon: "Ik vond Gerard meteen aantrekkelijk. Hij straalde rust uit en had iets prettigs. Bovendien voelde ik me veilig bij hem en dat was voor mij belangrijk. Ik kwam uit een relatie waarin ik mezelf was kwijtgeraakt. Dat wilde ik nooit meer."
Gerard: "Hoewel het eigenlijk wordt afgeraden bij een eerste ontmoeting, hadden Marjon en ik het al snel over onze 'rugzakjes' en wat we hadden meegemaakt."
Marjon: "Dat voelde niet zwaar, het was juist een mooi en open gesprek. Daardoor ontspanden we allebei."
Marjon: "Na die koffiedate wilde ik Gerard snel weer zien."
Gerard: "Een week later gingen we samen uiteten."
Marjon: "Toen waren de vlinders er al, maar we probeerden ze allebei nog te onderdrukken."
Gerard: "We wilden gewoon niet te hard van stapel lopen."
Marjon: "Dat we verliefd waren, spraken we dus niet meteen uit. Dat groeide vanzelf."
Gerard: "We deden leuke dingen en in maart 2025 gingen we een paar dagen naar Drenthe. Dat was spannend, maar bleek heel gezellig."
Marjon: "Vervolgens gingen we in de zomer drie weken met de auto naar Frankrijk. Alles ging zo gemoedelijk, dat ik bij de eerste stop onderweg heb zitten huilen van blijdschap. Ik dacht: hoe kan dit geluk mij op deze leeftijd nog overkomen?"
Gerard: "Dat raakte me, want ik had het zelf ook niet meer verwacht."
Marjon: "Gerard is zo lief en zorgzaam. Zelfs samen langs de kant van de weg een broodje eten voelde bijzonder."
Marjon: "Natuurlijk hebben we allebei onze bagage. Soms reageren we emotioneel op iets wat ons aan eerdere relaties herinnert. Maar dat spreken we meteen uit."
Gerard: "Dan vragen we: waar komt dit vandaan? En dan kunnen we het los zien van elkaar. Dat voelt veilig."
Marjon: "We hebben ook kleine verschillen, bijvoorbeeld bij het koken."
Gerard: "Zij weegt alles af."
Marjon: "En hij doet alles uit de losse hand. Maar daar moeten we vaak om lachen."
Gerard: "We hebben nu allebei ons eigen huis, maar ik kijk momenteel rond voor een woning bij Marjon in de buurt. Misschien dat we later ook gaan samenwonen, als het kan en financieel haalbaar is."
Marjon: "Voor nu zijn we al heel blij met wat we samen hebben."
Gerard: "Ik had dit echt niet meer verwacht."
Marjon: "Ik ook niet. Nu weet ik wel dat het echt de moeite waard is om ook op latere leeftijd op zoek te gaan naar een nieuwe liefde. Alsof het zo moest zijn." ▸

MARJON:

‘We probeerden de vlinders allebei te onderdrukken’

LEO:
‘Dat is misschien wel het mooiste: dat niets moet tussen ons’

Riekie de Bruijn (1952, voormalig planner in de zorg) en Leo Paauwe (1954, gepensioneerd schade-expert) leerden elkaar in juli 2024 kennen via relatiebureau 60PlusRelatie. "Na twee maanden gingen we al samen tien dagen met de camper en hond Pip weg."

Riekie: "Eigenlijk had ik al een heel leuk leven alleen. Ik was gelukkig met mijn kinderen en kleinkinderen en had het prima naar mijn zin met mijn vriendinnen. En toch ... Ergens dacht ik: het zou ook wel weer leuk zijn om een relatie te hebben. Het was inmiddels al vijftien jaar geleden dat mijn man was overleden, dus ik stond wel weer open voor een nieuwe liefde. Vandaar dat ik me inschreef bij 60PlusRelatie. De eerste twee dates waren niet zo'n succes, maar toen ik aan Leo werd gekoppeld, was het raak."

Leo: "Ik was toen nog maar net een paar maanden weduwnaar. Nadat mijn vrouw in februari 2024 overleed, schreef ik me in bij een relatiebureau met het idee: dat duurt vast nog wel even. Maar binnen twee weken had ik al een match met Riekie. Dat vond ik heel bijzonder."

Riekie: "We kregen geen foto's van elkaar te zien maar mochten wel elkaars profiel lezen. Leo omschreef zichzelf als een bourgondische man die van buiten zijn hield. Dat sprak mij meteen aan."

Leo: "In Riekies profiel las ik dat ze een warm gezinsleven had, veel met haar kinderen en kleinkinderen deed, en graag in de natuur was. Dat voelde vertrouwd. Ik belde haar en dat eerste gesprek duurde meteen een uur. We praatten heel makkelijk en gingen al snel de diepte in."

Riekie: "Zo spraken we niet alleen over onze overleden partners, maar ook over onze kinderen en onze gezondheid. Dat vond ik prettig. Op onze leeftijd horen gezondheidsdingen er nu eenmaal bij."

Leo: "We ontdekten dat we allebei hartpatiënt zijn. Dat schepte ook meteen een band."

Riekie: "Na dat telefoongesprek wisselden we foto's uit. Ik vond Leo er leuk en lief uitzien."

Leo: "En ik Riekie ook. Onze eerste ontmoeting was vervolgens op 1 juli 2024, op de boulevard van Vlissingen. Ik was best een beetje gespannen."

Riekie: "Ik ook hoor. Maar toen ik Leo zag, voelde het meteen goed. Hij verraste mij, want hij droeg een overhemd met vogels erop en vertelde enthousiast over de natuur. Dat vond ik zo leuk. Mijn overleden man was anders, maar juist dat maakte het fijn."

Leo: "De lunchafspraak was heel gezellig. We praatten aan één stuk door."

Riekie: "Omdat ik een week in Vlissingen verbleef, stelde ik voor om na een paar dagen nog een keer af te spreken. Ook die lunch was leuk."

Leo: "Daarna ging het vanzelf. We appten en belden veel, en na twee maanden gingen we samen tien dagen met mijn camper en mijn hond Pip weg."

Riekie: "Dat was natuurlijk best een grote stap, maar het voelde goed. Zo leerden we elkaar echt kennen."

Leo: "En we werden verliefd op elkaar. Iets wat ik wel had gehoopt, maar ik was niet zeker of dat op deze leeftijd nog kon, die vlinders in je buik."

Riekie: "Ik had het ook zeker niet meer verwacht, maar het gebeurde wel. Nu zeg ik tegen iedereen dat Leo mijn tweede grote liefde is."

Leo: "Inmiddels hebben onze kinderen en kleinkinderen elkaar ook ontmoet. Iets wat heel belangrijk is voor Riekie en mij, want familie betekent alles voor ons."

Riekie: "Zeker. Mijn kinderen waren het natuurlijk al gewend dat ik alleen was, maar voor Leo's kinderen kwam onze relatie best snel. Daarom deden we het rustig aan."

Leo: "We hebben nog steeds een latrelatie. In het weekend zijn we samen en doordeweeks hebben we ons eigen leven. Dat past bij ons."

Riekie: "We gunnen elkaar die ruimte. En wat er in de toekomst gebeurt, zien we wel."

Leo: "Dat is misschien wel het mooiste: dat niks moet tussen ons. We hebben het heel gezellig samen en genieten volop."

Riekie: "Voor nu is dat precies goed." ▸